

Сайт [Читомо](#) розповів історію трьох літературних дебютів

Перша, нехай навіть ідеально написана книжка, не завжди може «вистрелити» – надто багато залежить від видавця, правильного маркетингового позиціювання та навіть оформлення видання. Ми поговорили про книжкові дебюти з трьома різними авторами і попросили їх поради майбутнім письменникам: як знайти видавництво, на що слід звертати увагу і чому книжка може так змінитися?

Уявляйте собі негативні сценарії щодо публікації вашого рукопису

Богдан Образ, секретар асоціації медичної і благодійної допомоги «Франція-Україна» (Association Aide Médicale & Caritative France-Ukraine):

Роман [«Київ-Париж. У пошуках застиглому часу»](#) – це моя перша видана книжка. А писати почав я ще з 2007 року. Тоді, під впливом нового відкриття – сучасної української літератури, – я написав невеликий твір, обсягом менше 50 сторінок «Кохання у Великому місті. Big city love». Скорочену версію виклав в інтернет. Тоді я відчайдушно намагався видати свій твір книжкою: надсилав у видавництва рукописи, розмовляв з видавцями під час книжкових виставок. Однак видавати текст такого обсягу було ризиковано, мені пропонували видання в альманахах власним коштом. У 2008 році я вступив у бізнес-школу в Парижі і мав наполегливе бажання написати щось краще, змістовніше і видати книжкою.

Книжка «Київ-Париж. У пошуках застиглого часу» – це роман передусім про любов, про стереотипи стосунків на тлі двох міст Парижа і Києва. Головний герой, блукаючи певним кварталом чи вулицями Парижа, пригадує ті місця, де він свого часу блукав у Києві, описуючи паралелі й розбіжності. Це все створено у формі путівника. А між тим є розповіді про різні типи відносин, а також порівняння між способом життя, між системою освіти, між особливостями харчування, між політичним сьогоденням, між українками і французівками, між Францією і Україною загалом. Моя книжка не автобіографічна, однак є чимало власних роздумів і переживань. Велику роль у написанні книжки зіграли кияни та парижани, з якими я постійно спілкувався.

Наприкінці 2000-х років ставали популярними прогулянки по Києву, відвідини маловідомих і секретних місць. Тоді ж відбувалася руйнація міста, химерна забудова історичного центру, втрата цінної архітектурної спадщини. Чимало емблематичних закладів (книгарень, галерей, кав'ярень) зачиняли чи перепрофілювали. Таким чином я хотів зберегти ці спогади, зафіксувавши їх описами на сторінках книжки.

Закінчивши книжку (13/12/2011) я почав розсилати рукопис у різні видавництва. Одразу у віці впало повідомлення на сайті «Нора-Друк» – як надіслати рукопис. За три місяці у Парижі під час книжкового салону завдяки українському книжковому клубу відбулася зустріч між читачами, видавцями і письменниками. Тоді я підійшов до пані Елеонори Сімонової і запитав, чи отримала вона рукопис. На моє приємне здивування пані Елеонора відповіла мені: «Ви Богдан Образ? Так, звичайно! Нам дуже сподобався роман і ми видамо вашу книжку».

Мені потрібно було суттєво скоротити текст і зробити чимало виправлень. Спершу я був незгоден, відчував себе немов скульптор, якому наказали відрубати кінцівки створеній скульптурі. Однак згодом усвідомив, наскільки легше і цікавіше читається після редакторського коригування. Зокрема було вирізано декілька невеликих розділів, видалено декілька вульгарних фраз, змінено ті заклади чи будинки, які закрили чи зруйнували. У відредагованій версії менше згадуються політичні реалії.

Процес видання затягнувся на три роки. Це можна пояснити трьома причинами:
1. Моя тривала відсутність в Україні і постійна зайнятість, бракувало часу аби перечитати і відредагувати текст.

Три історії про першу книжку...

Написав Інна Косинська

Неділя, 26 липня 2015, 09:23

2. Постійні зміни у Києві: знесення будинків, закриття книгарень, зміна кафе, а також створення нових скульптур і мистецьких закладів. Постійно доводилося щось міняти у тексті.

3. Події Майдану.

Але, незважаючи на довгий процес видання книжки, працювати з видавництвом «Нора-Друк» дуже приємно, до того ж, це неабияка честь. Видавництво дуже допомогло з презентацією книжки: автограф-сесії, презентації на Книжковому Арсеналі і книгарнях «Є» і «Буква», виступи на радіо і телебаченні, і навіть тур у Черкаси.

Майбутнім письменникам я раджу визначитися, чи справді вони хочуть, щоб їх твір вийшов книжкою. Адже чимало творів краще сприймаються читачами блзі або в невеликому електронному форматі. Але якщо ви певні, що це має бути книжка, – надсилайте рукописи, зустрічайтесь з письменниками й видавцями на книжкових форумах, пишіть авторські колонки чи блоги. Уявляйте собі негативні сценарії щодо публікації вашого рукопису, це дозволить отримати приємні несподіванки.